

N:o 53.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 12 Maj 1886.

— — — — Andra Kammaren den 12 Maj —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i fråga om förändring i tiden för arrendeafgifternas erläggande för vissa bland kronans utarrenderade egendomar.

(Stats-Utskottets Utlåtande N:o 34.)

Till Konungen.

Inom Riksdagen har förslag väckts derom, att Riksdagen för sin del måtte besluta, att alla de, som arrendera statsverket tillhöriga jordegendomar, samt de, hvilka samtidigt med sådant arrende innehafva skogsarrende, hädanefter skola ega, om de så önska, få anstånd med arrendevilkorens fullgörande till den 10 Mars för hvarje löpande arrendeår; samt att i de arrendekontrakt om statsverkets jordbruksdomäner, som hädanefter komma att uppställas, tiden för arrendenas erläggande skall bestämmas till sistnämnda tid.

Då för de kronoegendomar, hvilka utarrenderats genom boställsdirektionernas försorg, arrendena vanligen skola enligt kontrakten erläggas på helt andra tider än dem, som äro bestämda för de genom Kammarkollegium eller i öfverensstämmelse med Kongl. kungörelsen den 10 November 1882

utarrenderade egendomar, är alltså nu fråga endast om en del af de för statsverkets räkning utarrenderade egendomar, eller dem, för hvilka arrendena skola erläggas vid allmän kronouppbördsstämma.

Uppbördsstämmorna hållas i regeln under Januari—Mars månader; och torde i de trakter, der uppbördsstämmorna hållas under årets två första månader, skyldigheten att erlægga arrendet, vare sig detta utgöres för jord eller skog, hafva blifvit förlagd till en för arrendatorn i allmänhet ogynsam tidpunkt. Då, såsom nämnt är, uppbördsstämmorna hållas under loppet af tre månader, kan dagen för arrendets erläggande i olika trakter blifva ej oväsentligt olika och i följd deraf för arrendatorn mer eller mindre oläglig; men då Riksdagen ansett förmånligt, om den olikhet i arrendevilkoren, som häraf föranledts, kunde i någon mån utjemnas, har Riksdagen redan häri funnit en anledning, hvarför de arrendatorer, som under den förra delen af uppbördsterminen äro skyldige att erlægga arrendeafgifterna, synas böra medgifvas något betalningsanstånd utan de påföljder, som enligt nu gällande författningar föranledas af försummelse att å föreskrifven tid erlægga arrendet.

På grund häraf och då Riksdagen funnit de nuvarande tryckta konjunkturerna i många fall för kronans arrendatorer medföra svårigheter, hvilkas minskande, der det är med rättvisa och billighet öfverensstämmande, syntes önskvärdt, har Riksdagen velat ifrågasätta huruvida icke de kronans arrendatorer, hvilka äro skyldige att erlægga arrendeafgifterna vid allmän uppbördsstämma, må, då uppbördsstämmorna infalla under Januari och Februari månader, medgifvas anstånd med afgifternas betalning till den 10 Mars eller annan dag inom första hälften af samma månad, som må finnas lämplig.

Emellertid torde måhända omständigheter förefinnas, som kunna innebära väsentliga hinder för beredande af den nu afsedda förmånen för arrendatorerne, hvilka omständigheters betydelse först efter vederbörande myndigheters hörande torde kunna bedömas, hvadan Riksdagen ansett förvarande fråga böra göras till föremål för närmare utredning och till Eders Kongl. Maj:t öfverlemnas; hvarvid likväl — vid det förhållande att, enligt de af Riksdagen beslutade grunder för förvaltningen af kronans jordbruksdomäner, arrendeafgiften skall erläggas vid allmän kronouppbördsstämma — Riksdagen, på det Eders Kongl. Maj:t måtte komma i tillfälle att i ärendet besluta, ansett sig böra uttryckligen medgifva det ifrågasatta anståndet med arrendeafgifternas erläggande, för den händelse Eders Kongl. Maj:t finner sådant anstånd skäligen och utan olägenhet kunna lemnas.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke de arrendatorer af kronans egendomar, hvilka äro skyldige att erlägga sina arrendeafgifter å allmän kronouppbördsstämma, må, der denna stämma infaller under Januari eller Februari månader, medgifvas anstånd med afgifternas betalning till lämplig dag under första hälften af derpå följande Mars månad; och har Riksdagen tillika velat förklara att, för den händelse Eders Kongl. Maj:t finner sådant anstånd skäligen och utan olägenhet kunna lemnas, Riksdagen medgifver ett dylikt anstånd med arrendeafgifternas erläggande.

Med undersåtlig vörndnad:

Stockholm den 12 Maj 1886.
